Tomas Tranströmer

Öppna och slutna rum

En man känner på världen med yrket som en handske.
Han vilar en stund mitt på dagen och har lagt ifrån
sig handskarna på hyllan.Där växer de plötsligt, breder
ut sig och mörklägger hela huset inifrån.

Det mörklagda huset är mitt ute bland vårvindarna.
»Amnesti« går viskningen i gräset: »amnesti«.
En pojke springer med en osynlig lina som går snett
upp i himlen
där hans vilda dröm om framtiden flyger som en drake
större än förstaden.
Längre norrut ser man från en höjd den blå oändliga
barrskogsmattan
där molnskuggorna
står stilla.
Nej, flyger fram.

Ur *Klanger och spår*, Bonniers 1966

Copyright © Tomas Tranströmer 1966

Återgiven med vänligt tillstånd av Tomas Tranströmer och Bonniers

Dikten vald av Lars Rydquist, chefsbibliotekarie, Svenska Akademiens Nobelbibliotek

Místa zavřená a otevřená

Sundal si člověk z rukou světa rukavice pracovní.
Na polici odložil je na chvíli v pravém poledni.
A ony náhle do šíře rozrůstají se
tmou vyplňujíc dům.

Ztemněl dům vprostřed vánků jarních.
„Odpuštění“, šepot ten běží stébly trav: „odpuštění“
A posel běží o závod s neviditelnou hranicí
napříč nebem
se svými sny divokými o letu
draka většího než celá předměstí.
A daleko na severu spatří z nekonečné výše modra
koberce lesů borových
o které oblaků stíny
snad se zastaví.
Ne však, dál vpřed letí.

Copyright translate © Petr Uhlíř 2011